

açò és un *pentapartit*. Ara ja és el senyor Fabra... Per cert, amb tots els meus respectes, no he de donar jo explicacions de Fabra, eh? les ha de donar vosté, (*aplaudiments*) que és el que el recolza. Té a Fabra pel nord; té al senyor Rus, que vol que provem el ferro...

El senyor president:

Señor Pla, ajústese a la pregunta.

El senyor Pla i Durà:

Estic cenyint-me a la pregunta, senyor president.

Anem a vore. El senyor Rus fa uns pocs dies va dir que hauríem de provar el ferro. Però vosté creu que eixa és una forma d'adreçar-se...? És a dir, això és un president de un partit democràtic que ha de donar lliçons de democràcia i de respecte cívic a la ciutadania?, una persona que diu que aquell que no pensa com ell pensa ha de provar el ferro?

Té pel sud als d'Alacant, i el problema que té... I bé, ja no vull parlar del president de la Diputació de València, que demana la rebel·lió cívica i que la gent ixca al carrer. Però, senyor Camps, està donant-se vosté compte d'en quin embolic mos ha clavats? Està vosté donant-se compte d'en quin embolic ha clavats als valencians i valencianes, que teníem ja, per un acord unànim dels dos partits polítics, aparcat este tema?, que teníem reconeguda la nostra llengua amb convicció, amb força i amb seguretat, i amb seguretat per a plantar-li cara a qualsevol, inclús a Carod-Rovira i a Esquerra Republicana, que també li la plantem nosaltres, senyor Camps... (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Camps.

El senyor Pla i Durà:

...que també li la plantem.

Ixca d'este embolic. Ixca d'este embolic deixant que l'Acadèmia funcione...

El senyor president:

Senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

...autònomament i lliurement, i no es clave més amb l'Acadèmia, que és una institució d'esta comunitat, que deu ser respectada, senyor president.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pla.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.
Senyories.

A la pregunta, senyor Pla, conteste altra vegada exactament la mateixa cosa, que és la posició que ha defès el meu partit, el grup parlamentari i la majoria dels valencians: el nom de la llengua no es negocia. El valencià s'anomena

valencià. I, observant el dictamen, jo crec que els valencians ens demanen confiança i tranquil·litat. I en este punt dic que el tema s'ha acabat, s'ha acabat de discutir d'estes qüestions, a continuar treballant pel futur. I que tots els valencians tinguen la tranquil·litat i la confiança que el valencià s'anomenarà en València, en Espanya, en Europa i en el món valencià, que és el seu nom. (*Aplaudiments*)

I entrant en altres consideracions, a més en esta línia de confiança, tranquil·litat, que dóna un govern seriós, responsable, a més d'un partit seriós i responsable, valencianista i defensor de les nostres senyes d'identitat, senyor Pla, li dic (*el senyor president colpeja amb la maceta*) que estenc una altra vegada la mà per a intentar com més prompte tindre l'Estatut més ambiciós que es puga, dins de la Constitució; que els valencians ens demanen força política, que ens demanen ambició política i que ens demanen que pugam ser la primera comunitat autònoma espanyola que reforme el seu estatut al màxim nivell polític, que és el que correspon a la Comunitat Valenciana. (*Aplaudiments*) I jo ací vullc dir al Partit Socialista que té les portes obertes del Partit Popular i del Govern de la Generalitat per a ser ambiciosos política-ment, econòmicament i socialment en la defensa dels nostres interessos i del futur de la Comunitat Valenciana.

Tranquil·litat absoluta. Defensa, òbviament, de les nostres institucions, del Govern, de les institucions que formen part de la Generalitat Valenciana, dels pactes, senyor Pla, dels pactes. El dictamen que es va demanar des d'ací, des de les Corts Valencianes, el dictamen del Consell Valencià de Cultura és un dictamen que després va ser llei, llei aprovada per les Corts Valencianes, i vàrem crear l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, la nostra acadèmia, l'acadèmia de tots els valencians, i a més, per a la defensa del valencià, la llengua de tots els valencians, qüestió que ja està absolutament clara i definitivament tancada. I el que vullga reobrir esta tensió, allà ell. Mosatros, pel camí de la moderació i del centre en les qüestions estrictes de defensa (*el senyor president colpeja amb la maceta*) del que són les nostres senyes d'identitat. (*Veus*) Els extremistes i els radicals...

El senyor president:

Señora Moreno, por favor.

El senyor president del Consell:

...a un altre lloc. Ací el que correspon és la defensa dels interessos des de la moderació, des del diàleg i des del futur, des del centre, del que és la nostra comunitat.

Li demane, senyor Pla, altura per a tindre com més prompte la reforma estatutària més ambiciosa dins d'eixe pacte que vosté i jo ja vàrem signar: preàmbul i títol primer. Vosté i jo en estos moments tenim la gran oportunitat de fer de la Comunitat Valenciana una comunitat política al màxim nivell, que és allò que correspon a la Comunitat Valenciana. Reforma estatutària, creixement futur, confiança, sempre amb les nostres senyes d'identitat, sempre amb lleialtat a la nostra Constitució i sempre amb lleialtat al nostre poble, al poble que servim, al poble valencià.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa. El senyor Ribó té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Bon dia.

Senyor Camps, quan l'he sentit parlar a vosté de la moderació i el centre en el tema de les llengües, no he pogut deixar de pensar en aquell acudit castellà que diu: "dime de qué presumes i te diré de qué careces". (*Véus*)

Mire vosté, anem a continuar parlant de llengües des de Castelló, d'una Ciutat de les Llengües que en el seu moment va confondre, em va fer confondre com "la Ciudad del Castellano", però bé.

Mire vosté, diuen els analistes polítics de Castelló que des de fa temps existien diferències entre l'alcalde anterior de Castelló i el president de la diputació. També parlen aquests analistes de la total i absoluta coincidència de criteris entre el don Carlos Fabra, president de la Diputació i vosté. La dimissió de l'alcalde de Castelló segurament, segurament, no li va molestar a don Carlos Fabra, però el que és segur és que es va produir a partir d'una proposta directa seua. Ell ho va manifestar així i així ho va substanciar quan va rebre seriosament l'oferta de la que avui parlem.

Senyor Camps, quins són els motius, quins són els objectius, pels quals es va crear en la ciutat de Castelló de la Plana la Ciutat de les Llengües, de las Lenguas, crec.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula, senyor president.

Por favor, señor Camarasa, yo le rogaría que hiciera usted el favor...

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Crec que n'hi ha també un acudit en castellà que diu: "intenta y haz todo el esfuerzo por entender la pregunta, porque así es lo que corresponde", y eso es lo que he hecho, intentar fer tot l'esforç per entendre la pregunta, perquè sempre n'hi ha alguna cosa interessant en qualsevol reflexió, que no entenc en absolut en relació a la pregunta, però bé, m'atendré a la pregunta a vore si així aclarim una miqueta la relació nostra de: pregunta i resposta.

Crec que és interessant apostar, entre altres coses, per un patrimoni també dels valencians: a banda del valencià, el castellà. És un idioma universal i que en estos moments ja rep l'atenció d'una gran quantitat de països en tot el món.

Bé, és una idea potent la possibilitat, junt amb les universitats, que la Comunitat Valenciana, i en este cas Castelló, siga un centre d'ensenyança del castellà, i que a més, a través de l'educació i l'ensenyança del castellà, moltes persones de tot el món coneguen també la Comunitat Valenciana, el nostre patrimoni, la nostra cultura i el valencià, la llengua dels valencians.

Fixe's vosté que en estos moments a Espanya vénen més de 150.000 persones a aprendre el castellà, i en estos moments també el repartiment percentual està... la primera comunitat autònoma que rep a estes persones és Andalusia, la segona és Madrid i la tercera és Catalunya, que a vosté eixes coses també li donen sempre una miqueta més d'alegria, doncs també a Catalunya. Li ho dic perquè jo crec que pot ser molt important també tindre l'oportunitat de donar-li al món la possibilitat d'una oferta d'ensenyança o de coneixement, de proposta, de desenrotllament, de la característica i de la relació amb el castellà a qualsevol ciutadà.

Quan u va a aprendre una llengua a un país determinat,

acaba enamorant-se també una miqueta d'eixe país; no des d'un punt de vista teòric, des d'un punt de vista pràctic. Coneix la seua gent, coneix les seues tradicions, coneix la seua manera d'entendre la vida, coneix les seues potencialitats, es convertixen en ambaixadors d'eixe territori, es passen ja tota la seua vida parlant en algun moment del lloc on han tingut l'oportunitat de aprendre una llengua determinada.

Per això jo crec que és una manera també d'obrir la nostra comunitat al món sencer, a una llengua cada vegada... no sols és la llengua que parla més gent respecte de l'anglès com a llengua materna, curiosament, com a llengua materna. L'oportunitat, per tant, de fer de la Comunitat Valenciana un lloc d'aprenentatge del castellà, més altres possibilitats que dona, clar, esta opció, i és també la del coneixement del nostre territori. Una finestra, una porta de doble fulla de la Comunitat Valenciana al món sencer a través d'un element patrimonial i cultural també molt nostre, com és, junt al valencià, el castellà.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Mire, jo li volia ajudar a la resposta per un motiu: perquè alguna relació hi haurà. Vosté no ha volgut ficar cap relació entre la dimissió de l'alcalde de Castelló i el que li he comentat. Alguna relació hi haurà quan, si mirem tots els arxius periodístics, no es troba cap referència a aquesta Ciutat de les Llengües tret d'un xicotet referent en el 2003, en el 2003, que no té pràcticament cap menció.

Mire vosté, són dos dies abans que es planteja aquest tema, i el que està clar és que això és un projecte virtual. És un projecte nascut per a satisfer i per arreglar un problema intern del seu partit, per a resoldre concretament una dimissió forçada per motius interns.

Per què és un projecte virtual? Mire vosté, primer element. On es va a construir? Es va a construir en un lloc que en estos moments és l'aeroclub, que fins al 2007, fins que s'acabe l'aeroport de Castelló, no podrà començar-se a construir. Però sí, ja tenim conseller delegat. Imagine que amb salari. No sé si amb cotxe, si amb assessors, etcètera.

Mire vosté, però en cas que l'aeroclub vaja allà, després s'obrirà la caixa de Pandora de la propietat dels terrenys cedits per a uns usos determinats, i tots els problemes jurídics que vindran. És un projecte totalment virtual, que se l'han tret de la màniga per a justificar un determinat salari o una determinada jubilació política.

Li done una segona dada. Vosté ha parlat dels que vénen aquí a estudiar espanyol, però mire vosté, els d'aquí, els que van d'aquí a Anglaterra a estudiar anglés i els que van a Xina a estudiar el segon idioma que més es parla en el món, que és el xinés mandarí –eixe és el segon, no és l'espanyol– tots acostumen a anar a dos llocs, o a les universitats o a les escoles d'idiomes. Però, quina casualitat, senyor president, que al dia següent que s'anuncia açò ni la Jaume I ni les escoles d'idiomes tenen constància de res d'aquest projecte. On van a estudiar esta gent? El que vosté està plantejant és absolutament un projecte virtual.

Per a donar-li més versemblança al projecte, el conseller delegat encarregat d'açò és un senyor especialitzat, és de formació inicial arquitecte. Podia ser metge, podia ser enginyer... És arquitecte en este cas. Està molt bé.

Però per a donar-li més versemblança a l'assumpte, el conseller delegat nomena un assessor especialista en el tema també, especialista en llengües. Mire vosté, tan especialista que quan fa un llibre sobre el centenari del Teatre Principal hi ha tantes faltes d'ortografia que s'ha de contractar una persona per a la seua correcció gramatical, sintàctica i ortogràfica. Efectivament, és especialista, però en polítiques d'extrema dreta, com ell ha manifestat i ha palesat públicament en els mitjans de comunicació.

Mire vosté, la Ciutat de les Llengües està pensada per ensenyar el castellà. Clar, és lògic i és coherent. "Estamos en Castellón" –rima–; "las Normas de Castellón del 32" –també rimen, efectivament–. Però, mire, hi ha un problema. El castellà és l'idioma oficial de l'estat espanyol. El castellà acostuma a potenciar-lo l'estat espanyol. Jo li voldria recordar un xicotet article, vosté que ha parlat d'Estatut. Article 7.4 de l'Estatut.

El senyor president:

Vaya terminando, señor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

"S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià." Ja està recuperat el valencià perquè ens dediquem al *castellano*?

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ribón.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president. Jo li recorde que esta comunitat és la que té el major deute, el major dèficit, i és la que als instituts se li apaga la llum perquè els hi tallen. I vosté es dedica a fer *ciudades del castellano*, que no és directament la seua competència.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Estupend. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Bé, moltes gràcies, president.

Mira que intente tindre amb vosté una relació, digam, de contestació en qüestions que tenen a vore amb la realitat, en les qüestions que preocupen als valencians. Però no n'hi ha manera, no n'hi ha manera. Per què? Perquè vosté sí que viu en un món virtual. El seu món és un món virtual. No un món virtual del futur, sinó un món virtual del passat. Per tant, és molt complicat. Jo intente ficar el dial digital, i això seu és tam-tam, ni analògic, tam-tam, perquè és el passat.

Jo el que li dic és açò següent: que mosatros estem parlant d'una qüestió molt interessant per a continuar sent

atractius, atractius, a la Comunitat Valenciana, perquè vinguem estudiants a la Comunitat Valenciana. I també és una manera d'ensenyar la Comunitat Valenciana. Per què? Perquè la gent ve a Cevisama, la gent, molta gent. Altres no van a Cevisama, però bé, molta gent va a Cevisama. I aleshores estem en la inauguració de Cevisama, que és la fira... Sempre n'hi ha gent que va un dia després. N'hi ha gent que va el primer dia.

El senyor president:

Señor Pla, señora Moreno, tranquilos.

El senyor president del Consell:

Sempre (*inoïble*) que n'hi ha gent que va el dia després, perquè va un dia després. Sempre, un dia després. (*Veus*) Eixa és la llàstima. I necessitem polítics que estiguen en el dia a dia, no que arriben el dia següent.

Per cert, li han soterrat les seues idees. La reunió de l'altre dia va ser un desastre, senyor Pla. Li han soterrat les seues idees, (*veus*) l'únic que li han soterrat.

Un moment, a la pregunta, perdó, perdó. (*Remors*) Sí, sí, perdó. (*Remors*)

El senyor president:

¡Oigan! ¡Oigan! ¡Señores diputados!

El senyor president del Consell:

Perdón! Si estic demanant perdó! (*Remors*) Demane perdó, demane perdó.

El senyor president:

Señor presidente...

El senyor president del Consell:

No passa res. Al tema.

El senyor president:

Señor presidente. Señores diputados, si ustedes impiden expresarse con claridad y libertad, lógicamente no podemos utilizar el tiempo como medida de exposición. Yo le ruego no compliquen a este presidente más la situación. Por favor. (*Remors*)

El senyor president del Consell:

Al president de les Corts... (*inintel·ligible*).

El senyor president:

Señor presidente, por favor.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Bé, acabant amb la pregunta, senyor Ribó. Jo crec que és una bona idea, de veritat, és una bona idea. I a més, vaig a fer-li una oferta, una oferta seriosa, com vosté diu, seriosa. De veritat li ho dic, senyor Ribó. Jo li vaig a convidar a formar part d'eixe comitè executiu de la Ciutat de les

Llengües, senyor Ribó. Jo li convida, perquè crec que és bo, que és bo que vosté tinga l'oportunitat de, a més, vore que la Comunitat Valenciana...

El senyor president:

Señora Moreno.

El senyor president del Consell:

...Creix en confiança, en Espanya i en el món, i que totes les finestres, les portes i les portes de doble fulla que pugam obrir al món, este president farà...

El senyor president:

Señora Moreno, le llamo la atención por primera vez.

El senyor president del Consell:

...que tinga l'oportunitat que estiguen obertes. Vullc una comunitat oberta, oberta al món, i això és el que significa. I quan més oportunitats tingam d'obrir portes, més possibilitats de desenrotllar en confiança la nostra comunitat, la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.
Se suspén el Ple per quinze minuts.

(*Se suspén la sessió a les 10 hores i 42 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 11 hores i 28 minuts*)

Compareixença del conseller d'Infraestructures i Transport sobre un nou pla de ports de la Generalitat

El senyor president:

Comparecencia del conseller de Infraestructuras y Transporte para explicar el acuerdo del Consell de fecha 28 de noviembre del 2003, de un nuevo plan de puertos de la Generalitat, por el que se podrán autorizar hasta 10.000 puntos de amarre y la creación de tres nuevos puertos deportivos, solicitada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, registro de entrada número 10.046 y registro de entrada 11.982.

Intervención del señor conseller. Tiene la palabra el honorable señor conseller, don José Ramón García Antón.

El senyor conseller d'Infraestructures i Transport:

Señor presidente.

Señoras y señores diputados.

El motivo de mi comparecencia es dar respuesta a dos solicitudes formuladas por el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida que se han acumulado para esta ocasión y que tienen en común el referirse a cuestiones relacionadas con puertos, aunque tienen un contenido bastante diferente.

En primer lugar, me voy a centrar en la cuestión relativa al plan de puertos de la Generalitat. En noviembre del 2003, como dice la solicitud de comparecencia, presenté al pleno del Consell los trabajos que habíamos estado realizando en el proceso de elaboración del plan de puertos, sobre el que ya hemos hablado en otras ocasiones en esta

misma cámara.

Ya he explicado por qué razones el modelo de planificación portuaria vigente hasta ahora entendemos que está agotado. Se trata, como saben, de una planificación que tiene más de quince años articulada en el Plan de puertos e instalaciones náutico-deportivas de la Generalitat Valenciana y el plan de puertos de la propia Generalitat.

Se trata de una planificación, como digo, muy agotada, porque las actuaciones previstas se han realizado prácticamente en su totalidad y porque la principal estrategia de esta planificación respecto a la demanda turística y deportiva, satisfacerla mediante el aprovechamiento de la capacidad todavía disponible en los puertos ya existente, es también una estrategia que ya tiene un corto recorrido, una vez que prácticamente hemos realizado todas las actuaciones que permitían aprovechar la capacidad portuaria, que estaba desaprovechada en el momento de elaborarse aquella planificación.

Como digo, en estos momentos es muy reducida la capacidad adicional en los puertos, pero sí que hay una demanda muy importante y muy cualificada por los efectos que tiene sobre la economía turística, y esa demanda entendemos que no es posible atenderla si nos quedamos anclados en la situación actual, de ahí nuestro compromiso de elaborar una nueva planificación para los puertos de la Generalitat.

Elaboramos una serie de documentos de referencia respecto al diagnóstico de la situación y las líneas básicas a seguir, elaboramos un plan de actuaciones en el que se definen las actuaciones concretas a desarrollar en los próximos años.

Ese plan de actuaciones se ha incorporado al Plan de infraestructuras estratégicas de la Comunidad Valenciana 2004-2010, participando así en una visión integral de las infraestructuras que necesita la Comunidad Valenciana. En el siguiente punto del orden del día está previsto que hablemos de este plan de infraestructuras estratégicas y ahí desarrollamos algo más el caso.

Lo que ahora interesa es, en concreto, cuáles son esas previsiones concretas, ese plan de actuaciones que, como digo, presentamos al Consell en noviembre del 2003 y al continuación incorporamos al plan de infraestructuras estratégicas.

En el documento del plan hay una relación bastante detallada de esas actuaciones. Les puedo decir que, en total, se trata de la ejecución de 213 actuaciones de ampliación de la capacidad de nuestros puertos y de adaptación de las infraestructuras e instalaciones para que puedan satisfacer nuestras necesidades.

El volumen total de inversión previsto es de cerca de 660 millones de euros y lo más destacable es que solo un 25% de esa inversión deberá ser financiado por los presupuestos de la Generalitat: el otro 75% restante, casi quinientos millones de euros, será totalmente financiado por la iniciativa privada.

La mayor parte de esa inversión, el 51%, se destinará a actuaciones de reordenación interior, porque uno de los puntos fundamentales de la nueva planificación portuaria sigue siendo el del máximo aprovechamiento de las infraestructuras existentes, y eso se realiza mediante proyectos de reordenación.

Sin embargo, como digo, es imposible quedarnos solo ahí, por eso el plan recoge también actuaciones de ampliación, tanto mediante marinas interiores como mediante ampliaciones exteriores, y también, de forma excepcional limitado solo a tres casos, se contempla la construcción de nuevos puertos.